

Dágványok

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 30. szám, 2017. július 28.

Orbán Viktor a „Soros-maffiahálózat” és a brüsszeli bürokraták Magyarország elleni „vádaskodásait” is szóba hozta idei bálványosi/tusnádfürdői beszédében. „Azonban rögzítsük azt is, hogy a sokszor durva, alpári, sőt időnként bunkó megnyilvánulásokkal szemben Magyarország eddig higgadtan és kulturáltan, azt is mondhatnám, hogy európai stílusban védte meg a saját érdekeit, és adta meg a választ” – mondta a kormányfő. Az idézett rész igazságtartalmát illetően azt javaslom, legyünk olyan elegánsak, mint maga Orbán Viktor volt még a múlt évezredben, 1998-ban a Horn Gyulával folytatott miniszterelnök-jelölti vita során. Nekem emlékezetes marad:Horn ténybeli tévedéseire nem az volt az orbáni válasz, hogy ezek hazugságok, hanem hogy a szocialista miniszterelnököt megcsalja az emlékezete. Orbán akkor még tényleg higgadtan, kulturáltan, európai stílusban érvelt. Ennek nyoma sem maradt; láthatjuk a rettenetes plakátkampányokból vagy abból, hogy miniszterelnökünk nihilistának nevezte az EU vezető politikusait. És higgadt, kulturált, európai volt-e házelnökünk, Kövér László, amikor egy interjúban szerencsétlenkedő, elvtelen, gyáva, teszetosza, kisszerű, aljas, korlátolt, család-, egyház- és nemzetgyűlölő, eszeveszett, megfélemlített és megvásárolt pitiáner ügynököknek nevezte az EU-s politikusok többségét? Most Orbán Viktort csalja meg az emlékezete. Ezek a „durva, alpári, sőt időnként bunkó megnyilvánulások” az európai mezőkről dágványos, mocsaras területekre viszik az egész országot.

Volt még egy dágvány Tusnádfürdőn, amelybe két lábbal sikerült beleragadnia miniszterelnökünknek, ez pedig az autonómia problémaköre. „Az autonómiát támogatom, jobb híján” – válaszolta egy kérdésre. A „jobb” tűnhet elegáns sasszénak a még irredenta álmokat kergető hazai és erdélyi szélsőségesek, Horthy-imádók felé, de tulajdonképpen a magyar-román alapszerződés és az EU-s alapelvek megkérdőjelezése. Az autonómiánál „jobb” másik értelmezéséhez elég végiggondolnunk, mit művelt a Fidesz a helyi és megyei önkormányzatokkal, hogy fosztotta meg őket az oktatási és egészségügyi intézményektől, vagy az egyetemeket a gazdasági autonómiától itt, Magyarországon. Az egyik „jobb” rosszabb, mint a másik, szegény erdélyi magyaroknak főhet a fejük, melyik mellé álljanak.

És persze ott volt még a kedvenc dágvány, már szinte dagonya, amelyben muszáj elmerülni: „Kulturális identitás nincs stabil etnikai összetétel nélkül.” Románia kellős közepén, a soknemzetiségű Erdély szívében, ahol egyre csökken a magyarok részaránya ilyeneket állítani több mint bűn, hiba. Az egész „tusványos” egy dágványos területre épített „bálvány, / Mely leroskad, egy ideig állván”, ahogy Petőfi megjósolta *A szabadsághoz* írt versében. És biztos le is roskad, csak ki kell bírni addig itt, a dágványban, mai magyarok.